

TOESTAND IN DE SCHOENNIJVERHEID

Het ziet er naar uit dat het jaar 1961 voor de schoennijverheid minder gunstig zal zijn dan de twee voorbije jaren. Gedurende de maanden maart, april en mei viel, in het merendeel der schoenfabrieken van het centrum Izegem reeds een belangrijke seizoenwerkloosheid te noteren, welke een veel scherpere vorm aannam dan in 1959 en 1960. Zelfs firma's, die een groot deel van hun produktie uitvoeren en die sinds een paar jaren bestendig op volle toeren draaien, zagen zich verplicht op een regime van gedeeltelijke tewerkstelling over te schakelen.

Vermoedelijk mag het abnormale karakter van de huidige inzinking voor een goed deel toegeschreven worden aan de politieke stakingen welke rond de jaarwisseling ons land geteisterd en onze ekonomie geschokt hebben. Een zo konjunkturgevoelige nijverheid als de schoenindustrie moest fataal de terugslag van dergelijke schok ondervinden.

We hopen echter dat de huidige slapte slechts van voorbijgaande aard is en dat zij het expansieritme der laatste jaren niet zal stuiten.

Op de curve van deze expansie heeft ook het jaar 1960, zoals blijkt uit de officiële statistische inlichtingsbronnen, een nieuwe climax betekend. De nationale produktie van lederen en andere schoenen (pantoffels uitgezonderd) bereikte een cijfer van 14.362.000 paar en steeg aldus met 4,5 % ten overstaan van de produktie van 1959 welke zelf reeds 11,8 % hoger lag dan deze van 1958. Voormeld produktiecijfer werd behaald in weerwil van een professionele staking van een 14-tal dagen in het Izegemse en de Borinage en van een ernstig sociaal konflikt waardoor de grootste schoenfabriek van het land gedurende 8 weken volledig werd lamgelegd en gedurende de volgende twee maanden slechts op halve kracht kon werken.

Ook onze in- en uitvoerbalans vertoonde in 1960 een gunstige evolutie en laat ons toe de volgende konklusies te trekken:

1. Zowel invoer (3.501.323 paar) als uitvoer (2.279.966 paar) van lederen schoenen stegen in hoeveelheid en in waarde.
2. Het expansieritme van onze uitvoer (29 %) ligt echter ietwat hoger dan dat van onze invoer (26 %) in vergelijking tot 1959.
3. De gemiddelde prijs per jaar van onze uitvoer ligt gevoelig hoger dan deze van onze invoer (186 F tegen 155 F).
4. Onze bijzonderste klanten zijn Engeland en Nederland welke respektievelijk 44 en 39 % (totaal

83 %) van onze totale uitvoer van lederen schoenen afnemen.

Vooral onze uitvoer naar Engeland is in volle expansie en overtrof in 1960 de reeds hoge cijfers van 1959 nog met 48 %.

De schaduwzijde van deze toestand is dat de structuur van onze uitvoer te eenzijdig georiënteerd is. Een of andere tegenslag of misrekening op de Engelse Markt zou immers voldoende zijn om onze uitvoer te halveren.

5. Hoewel onze uitvoer naar West-Duitsland tegenover 1959 meer dan verdubbelde (150.000 paar) bedraagt hij toch slechts 60 % van onze invoer uit dit land.
6. Onze bijzonderste leveranciers blijven Italië en Nederland en, in mindere mate, West-Duitsland.

Deze expansieve evolutie van onze schoenindustrie in het algemeen mag ons echter niet blind maken voor de vele zwakke zijden van deze nijverheidstak. Deze expansie wordt immers grotendeels bepaald door de aktiviteit van een beperkt aantal belangrijke ondernemingen die er in slagen een groot deel van hun produktie te exporteren.

De overgrote meerderheid van kleine en middelgrote bedrijven zijn echter afgestemd op onze zeer enge binnenlandse markt waar zij met een zeer scherpe buitenlandse konkurrentie hebben af te rekenen.

Zij hebben dan ook veel moeite om een normale produktie te handhaven en de financiële resultaten zijn dan ook dikwijls alles behalve schitterend.

G. Eeckhout.